

Tichá noc 1864

Jakub Smolík

Byl rok 1864.

Vojska Unie a konfederace spolu válčila v bratrovražedném boji a úspěch se přikláněl chvíli na tu, chvíli na onu stranu, jako by se Bůh stá le nemohl rozhodnout, komu přiřkne vítězství.

Po dlouhých, krvavých bojích se Potomacká armáda generála Meeda setkala s armádou Jihu v severní Virginii, v místě zvaném Calais Forn.

Obě ležení dělila jen divoká a krásná řeka Rappahannock.

A tak v neustálých přestřelkách zastihl obě armády Štědrý den. Ten den byl jiný.

Něco zvláštního bylo ve vzduchu a všichni muži to cítili.

Během dne nepadl ani jediný výstřel.

K slavnostní večeři měli obě armády skoro totéž: polévku s pár kousky hovězího a trochu sváteční Whisky.

Snesla se tma, vzplály ohně

a před stany na obou stranách řeky se konaly bohoslužby.

A tehdy, tehdy začala kapela 131. indiánského pluku hrát píseň:

„Přistupte blíže, všichni věrní.“ Jakmile skončila, orchestr Konfederace z druhé strany řeky začal hrát:

„Ať nám Bůh dá veselosti Páně“

Bylo to zvláštní. Muži na obou stranách řeky ztichli a poslouchali.

A pak začal orchestr armády generála Lee hrát tu nejkrásnější píseň – Tichou noc.

A kapela Unie se přidala. Za hrobového ticha hráli oba orchestry společně je dnu píseň.

A náhle ve všech srdcích přestalo existovat nepřátelství.

Byl Štědrý večer. Hudba se linula táborem Jihu i Severu a hladina řeky odrážela všem stejně svit táborových ohňů.

Byla svatá noc.

A tehdy, právě tehdy, když píseň končila – zazněl výstřel.

To jeden jižanský voják se napil Whisky víc, než snesl – a vystřelil přes řeku.

Hornista z kapely Severu klesl k zemi.

Chvíli bylo ohromené ticho.

Které vystřídala zuřivý řev.

Začala oboustranná střelba

a zase bylo hodně mrtvých a raněných.

A bitvy pokračovaly.

Armáda konfederace pak utrpěla v bojích obrovské ztráty a po několika zoufalých a marných bitvách se vojska Jihu definitivně vzdala. Válka skončila.

Já ale vím, že se o výsledku války rozhodlo dřív-

už tehdy o Vánocích roku 1864 na řece Rappahannock

Od té doby, kdy píseň „Tichá noc“ přerušil ten jeden hloupý výstřel, se všec

hno štěstí obrátilo k Jihu zády. Bůh se na Jih rozlobil.

A jak to všechno vím ? -----

To já jsem ten voják, co tenkrát v opilosti střílel.

BŮH MI ODPUSŤ !!!!!